

[Thorndahl.]

kan kun bidrage til at forøge den i forvejen alt for store kløft af mistillid mellem borgerne og den offentlige administration.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (17/5 77):

Jeg kan oplyse, at Køge Bugt Strandpark er fastlagt i 5 byplanvedtægter for henholdsvis Hvidovre, Brøndby, Vallensbæk, Ishøj og Greve kommuner.

De 5 byplanvedtægter blev udarbejdet og fremsendt til planstyrelsens godkendelse, inden lov om kommuneplanlægning trådte i kraft den 1. februar 1977. De er derfor blevet behandlet og godkendt i henhold til bestemmelserne i den nu ophævede byplanlov og ikke efter bestemmelserne i kommuneplanloven.

Inden byplanvedtægterne blev indsendt til planstyrelsens godkendelse, havde de været fremlagt til offentligt eftersyn og bemærkninger i overensstemmelse med byplanlovens § 7. Byplanvedtægterne havde endvidere været behandlet på borgermøder i de berørte kommuner. Byplanvedtægterne blev herefter indsendt til planstyrelsens godkendelse bilagt de fremkomne indsigelser. Byplanvedtægterne godkendes af planstyrelsen den 20. marts 1977.

Jeg kan endvidere oplyse, at Komiteen til bevarelse af naturen ved Køge Bugt den 5. april 1977 har klaget til folketingets ombudsmand over planstyrelsens behandling af byplanvedtægterne. Ombudsmanden har videregivet klagen til min afgørelse. Jeg vil derfor selv få lejlighed til at tage stilling til planstyrelsens godkendelse af byplanvedtægterne. Jeg kan således ikke i dag gå ind i sagens realitet. Jeg vil træffe min afgørelse, når der foreligger en udtalelse fra planstyrelsen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om DSB.
(Lovforslag nr. L 65. Fremsat 10/3 77. Første behandling 14/4 77. Betænkning 5/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til

tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti har stillet et ændringsforslag til lovforslaget om DSB, idet vi foreslår, at der tilføjes et nyt stykke i § 46.

Vi mener, at der på DSBs område, på stationer, i tog, på færger og andre steder, ikke bør stilles plads til rådighed for reklamering for tobak og alkohol. Vi mener, at disse stoffer er skadelige, og det kan ikke være statens opgave at formidle reklame for sådanne ting.

Der kan peges på, at der er en indtægt for selve reklamen, og at disse stoffer altså giver et provenu i statskassen. Men hvis man virkelig udregner det og tænker på alle de skader, som disse stoffer bevirker, så mener vi ikke, at vi kan gå ind for, at en statsinstitution medvirker til at øge forbruget af disse stoffer.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-45

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

forkastedes med 121 stemmer mod 9; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 46-61

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om landinspektørvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 32. Fremsat 3/3 77. Første behandling 11/3 77. Betænkning 12/5 77).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Askjær Jørgensen (FP):

I betænkningen har fremskridtspartiet ikke skrevet noget om, hvorfor vi agter at stemme imod dette lovforslag. Jeg skal derfor her kort redegøre for vor stilling i denne sag.

Vi er for det første modstander af, at man har flyttet uddannelsen af landinspektørerne til Ålborg universitetscenter. Ålborg universitetscenter bør nedlægges, og uddannelsen burde derfor ikke være overflyttet dertil.

For det andet er der en masse ting i lovforslaget om, på hvilke betingelser man kan have kontorfællesskab osv., som vi er utilfredse med. Vi er også utilfredse med, at man ikke har kunnet få saneret området, således at man i hovedstadens kommuner, i Københavns og Frederiksberg kommune og i de sønderjyske kommuner kan drive landsinspektørvirksomhed som i resten af landet. Vi har stillet spørgsmål herom, men har ikke fået tilfredsstillende svar.

Vi synes, at lovforslaget er så dårligt, at det bør forkastes. Vi kan også henvise til, at professor i matrikelvæsen, Harald Heering, sagde, at det jo ikke hastede så stærkt. Vi er skuffede over, at man ikke tog sig tid til at få en sanering på dette område, men har lavet noget her, som er helt utilfredsstillende.

Lerke (S):

Jeg skal kort anbefale flertalsindstillingen til vedtagelse og samtidig afvise de to mindretalsindstillinger.

Holmberg (V):

Ved første behandling af lovforslaget om landinspektørvirksomhed var jeg noget kritisk og også tvivlende over for, om det var nødvendigt med disse ændringer, men tilsagde naturligvis velvillig udvalgsbehandling.

I udvalget har vi stillet mange spørgsmål, som er blevet besvaret, men vores skepsis er ikke forsvundet, efter at spørgsmålene er blevet besvaret – jeg kan næsten sige: tværtimod.

Der står i den skriftlige fremsættelse: »Forslaget indeholder nye bestemmelser, der begrænser de former, hvorunder praktiserende landinspektører kan drive deres virksomhed.«

Det er altså en begrænsning af de nuværende bestemmelser. Så har vi spurgt ministeren, om der har været nogen klager i forbindelse med ansvar, som eventuelt var forflygtiget, men det har der ikke været. Vi kunne ganske enkelt sige: hvorfor lave en lov, som egentlig fungerede vældig godt, i alle tilfælde til forbrugernes tilfredshed? Der har altså ingen misbrug været.

Vi har fået en henvendelse fra professor Harald Heering fra den kgl. veterinær- og landbohøjskole, der har nogle kritiske bemærkninger. Svaret fra ministeren kan vel nok siges at være lidt mærkeligt, idet ministeren skriver:

»Jeg vil ikke afvise, at de uklarheder, professor Harald Heering har omtalt, har fået øget aktualitet. Hvis der skulle vise sig et behov for det, mener jeg, at spørgsmålene kan tages op senere.

Det er i øvrigt min opfattelse, at den begrænsede revision af landinspektørloven, der her er tale om, ikke er en egnet anledning til at forsøge at afklare disse spørgsmål, der indtil nu i det væsentlige har været af teoretisk karakter.«

Om det er af teoretisk karakter, kan i høj grad diskuteres netop ved denne begrænsede revision. Det er jo ikke tilladt at drive landinspektørvirksomhed sammen med andre end praktiserende landinspektører, og hvert kontorsted skal ledes af en landinspektør med beskikkelse.

Vi har naturligvis set, at forslaget er blevet venligt modtaget af Landinspektørforeningen, men det er nu ikke for os noget argument. Hvis der har været nogen klager fra forbrugerside, havde det været noget andet, men det har der ikke været.

Vi kan altså ikke medvirke til lovforslaget og vil stemme imod ved tredje behandling. Det ændringsforslag, der er stillet af hr. Bolvig fra det radikale venstre, kan vi stemme for, vi mener i al fald, at det er en forbedring i forhold til det oprindelige forslag.

Bolvig (RV):

Jeg synes, at det forslag, vi behandler her, egentlig er et udmærket forslag, fordi det er nødvendigt med ajourføringer, redaktionelle ændringer og en række stramninger af lovens bestemmelser. Beskikkelsesreglerne er blevet ændret, så en tilpasning til de efterhånden mange uddannelsesmuligheder for landinspektørkandidater er lettet. Så langt, så godt.

[Bolvig.]

Det er blot en skam, at en god lov skal indeholde en aldeles urimelig paragraf som § 4 a. Hvorfor må en praktiserende landinspektør ikke i form af interessentskab drive landinspektørvirksomhed? I bemærkningerne hævdes, at det kan medføre en forflygtigelse af den beskikkede landinspektørs personlige ansvar. Det er jo ikke rigtigt, overhovedet ikke. Jeg kan henvise til landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 604 af 20. december 1976 om udførelse af udstykningsarbejder. I denne bekendtgørelse, både i §§ 1, 8, 21, 24 og 70, bruges formuleringen: »Landinspektøren er ansvarlig«, eller »skal underskrives af landinspektøren«. Der er derfor ingen mulighed for forflygtigelse af landinspektørens personlige ansvar ved udførelse af matrikulære arbejder.

Ikke engang Landinspektørforeningen, der så hedt begærer den nye bestemmelse, det kommende monopol, er i stand til at pege på ét eneste forhold, der har givet anledning til betænkeligheder, ikke på ét eneste forhold. Når de tværfaglige firmaer, som specielt arbejder i provinsen, har virket, uden at man kan påvise nogen form for forflygtigelse af den beskikkede landinspektørs personlige ansvar, er det så ikke en grov uretfærdighed, vi er ved at begå her?

Forretningsfællesskab mellem landinspektører og f.eks. arkitekter og ingeniører må siges at være en udvikling, der er rationel for det stigende antal kunder, der har brug for en centraliseret rådgivning vedrørende planlægning, udstykning og byggemodning. Et sådant tværfagligt rådgivningsarbejde er til gavn for kunderne og for samfundet, især i de tyndt befolkede områder, som jeg ved har landbrugsministerens personlige interesse.

Så vil jeg gerne lige en passant nævne, at når dette lovforslag er gennemført, er der ikke nogen mulighed for at gennemføre en ØD-ordning, og det er formentlig ikke det, regeringen ellers forestiller sig.

Jeg havde håbet at kunne samle flertal for det ændringsforslag, som det radikale venstre har stillet – jeg er glad for hr. Holmbergs bemærkninger – og mente egentlig, at dette ændringsforslag, forligsforslag, burde kunne imødekommes også af landbrugsministerens parti.

Formanden:

Vi må have mere ro overalt i salen.

Glensgård (FP):

Jeg skal ved denne andenbehandling kun komme med et par bemærkninger.

Det er således, at man ved hjælp af forskellig lovgivning nu monopoliserer forskellige erhvervsgrene, og det er generelt således, at det er de erhvervsgrene, der bygger på en akademisk uddannelse. Det er uheldigt, at man ved hjælp af en lovgivning som den, der foreligger her, forhindrer forskellige virksomheder i at indgå samarbejde, indgå i en fælles virksomhed. Det er uheldigt, at advokater, revisorer, landinspektører, arkitekter og ingeniører ikke kan gå sammen om et fælles firma. Det er en uheldig tendens, der er lagt op til her.

Det er klart, at det ændringsforslag, der er stillet af det radikale venstre, er en lille forbedring i forhold til det lovforslag, der er fremsat af landbrugsministeren. Derfor kan vi selvfølgelig også støtte en sådan lille forbedring. Vi havde gerne set, at vi var gået endnu videre, således som jeg nævnte, så vi undgik denne monopolstilling for de forskellige akademiske uddannelser. Vi håber, at vi fremover ikke ser den slags monopolisering.

Jeg vil, ligesom hr. Bolvig, sige, at vi havde håbet, at vi kunne samle et flertal, og det vil da også vise sig, om en del af de liberale partier i salen kan tiltræde det af hr. Bolvig stillede ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne sige ganske kort om de bemærkninger, der er faldet her fra forskellig side med hensyn til monopolisering, at det, som ville komme ud af det ændringsforslag, det radikale venstre har stillet, netop ville blive denne monopolisering, som man ser i de tyndt befolkede egne, hvor et stort firma næsten sidder på alt, hvad der hedder projektering, uanset om det er landinspektører, arkitekter eller andre folk med teknisk viden.

Derimod tilstræber landbrugsministeriets forslag at gøre landinspektørerne uafhængige af alle andre interesser, sådan at man ikke nødvendigvis, hvis man henvender sig i et firma, skal have alle sine tekniske anliggender ordnet i det pågældende firma. Jeg tror, at monopoliseringen vil få langt bedre vilkår, hvis man vedtager det ændringsforslag, som det radikale venstre her har stillet, fordi man netop får gigantfirmaer med alle mulige former for teknisk bistand og folk med forskellig uddannelse.

[Landbrugsministeren.]

Når først man er kommet ind ad den ene dør, så kommer man ikke ud af den anden, før alle ens problemer, for så vidt angår byggeri og andre tekniske anliggender, er behandlet i ét eneste firma på egnen, og det synes jeg ville være en monopolisering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 102 stemmer mod 51.

§ 1, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse og § 3 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om læreruddannelsen i Grønland.

(Lovforslag nr. L 104. Fremsat 17/3 77. Første behandling 12/4 77. Betænkning 5/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Steen Folke (VS):

Der er ganske vist ikke stillet ændringsforslag til dette lovforslag, og jeg agter heller ikke at komme med nogen, men vi kan lige så godt benytte denne lejlighed som tredje behandling til at knytte nogle bemærkninger til forslaget, også fordi VS har indtaget en holdning, i øvrigt på linje med hr. Lars Emil Johansen, som måske umiddelbart trænger til en forklaring.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at VS mener, at hovedindholdet i dette forslag er godt, dette at man afskaffer pligten til et Danmarksår i forbindelse med læreruddannelserne i Grønland. Vi mener sådan set, at det var noget, man burde have afskaffet for længe

siden, og vi er altså godt tilfreds med, at man omsider ophæver det og i stedet for opbygger uddannelsen alene i Grønland.

Men det, der er problemet, er så, hvad dette år skal bruges til i Grønland. Det fremgår jo unægtelig af forskellige bilag og tilkendegivelser, at der er væsentlig uenighed i Grønland, må man erkende, om, hvad dette år i stedet skal bruges til. De to hovedforslag er på den ene side at bruge hele året til praktik i Grønland, på den anden side at bruge et halvt år til praktik og et halvt år til mere teoretiske studier i Grønland. Der er en uenighed i Grønland, som dels har manifesteret sig i landsrådet, så vidt jeg forstår, dels har manifesteret sig i skoledirektionen, dels har manifesteret sig på Grønlands seminarium, f.eks. blandt de lærerstuderende på seminariet, og der er altså en væsentlig uenighed om, hvad man skal gøre i dette tilfælde.

Jeg må sige, at jeg heller ikke synes, det er let for en dansker at tage stilling til, hvad der er det rigtige i den givne situation. Jeg vil nok sige, at forringelser af uddannelsen skal undgås, men hvad forringelser er i denne sammenhæng, kan det til gengæld være sværere at udtale sig entydigt om. Hvad giver den i den grønlandske sammenhæng bedste form for uddannelse, enten et års praksis eller et halvt års praksis og et halvt års mere teoretisk uddannelse? Det tør jeg i hvert fald ikke udtale mig særlig håndfast om.

Det er klart, at der også indgår i billedet, at man i landsrådet har sigtet på at forsøge at løse nogle af de mere akutte lærerproblemer ved at udstrække praktiktiden. Man kan måske nok være lidt betænkelig ved, at man prøver at løse nogle akutte problemer i forbindelse med noget, der har konsekvenser for den måde, uddannelsen foregår på.

På den anden side synes jeg man må sige, at den hensigt, som ligger i hele lovgivningen om læreruddannelsen i Grønland, nemlig at lærere også skulle kunne være kvalificerede til at undervise i Danmark, synes jeg er en hensigt, som er overflødig. Jeg mener, at man skal indrette den grønlandske læreruddannelse sådan, at den sigter på på bedst mulig vis at varetage de funktioner, der skal varetages i det grønlandske samfund. Det alene bør være retningsgivende for, hvordan man indretter uddannelsen.

Det korte af det lange er, at det alt i alt er en ret speget situation med den uenighed, der